

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprejsning til uforskyldt internerede Personer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 3).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg har den Ære for det høje Ting at anbefale *Forslag til Lov om Oprejsning til uforskyldt internerede Personer.*

I Dagene umiddelbart efter Tysklands Kapitulation blev der ved Foranstaltning af Frihedsraadet interneret et stort Antal Personer. Interneringen fandt Sted paa Grundlag af Lister, udarbejdet i de sidste Maaneder før Kapitulationen. Disse Lister udarbejdedes ud fra den Forudsætning, at der i Krigens sidste Tid kunde forekomme Kamphandlinger her i Landet, enten i Forbindelse med allieret Invasion eller paa anden Maade, og Interneringslisterne var derfor opstillet under Hensyntagen til forskellige Forhold.

Først maatte man sikre baade de allierede Hære og de danske væbnede Styrker mod, at Personer her paa Territoriet faldt dem i Ryggen. Dernæst maatte man sikre Personer, som paa Grund af deres Færd under Besættelsen kunde være udsat for Hævnaaktioner, mod Lynchjustits. Endelig var der et tredje Synspunkt, idet der under Krigens Tid var fremstaaet en Række grove Forbrydere, som man ogsaa ansaa det for nødvendigt hurtigst muligt at bringe i Sikkerhed. Ud fra de Synspunkter maatte man lægge Listerne ret bredt an. Man maatte sikre sig ikke blot Personer, som havde været aktivt i tysk Tjeneste, men man maatte sikre sig alle, som havde gjort sig bemærket ved tysk Sindelag eller ved Medlemskab af de forskellige nazistiske Organisationer eller paa anden lignende Maade, fordi man ud fra de Erfaringer, der var gjort andetsteds, kunde og maatte regne med, at der kunde opstaa en Femte Kolonne, som vilde optræde bag ved Fronten paa mange mærkelige og ubehagelige Maader.

Nu gik det jo anderledes, end man havde regnet med. Det kom ikke til Kamphandlinger her i Landet, saadan som man havde forudset, men det vidste man jo først efter Kapitulationen, og det siger sig selv, at det ikke var muligt at lægge Listerne om, da Aktionen i hvert Tilfælde maatte sættes i Gang med det samme. Vi havde

paa det Tidspunkt, da Aktionen maatte sættes ind, hverken dansk Militær eller dansk Politi. De Interneringer, der skulde ske, maatte derfor ske ved Frihedsbevægelsens væbnede Styrker, og hele Virksomheden med Interneringen er altsaa for saa vidt ogsaa sket paa Frihedsbevægelsens Ansvar.

Det er klart, at ud fra de Forudsætninger, som jeg har skildret, kunde der ikke blive Tale om at bringe Grundlovens Bestemmelse om Fremstilling for en Dommer inden 24 Timer til Anvendelse. Mange af Interneringerne laa ogsaa uden for Forudsætningerne for Grundlovens Bestemmelse om Grundlovsforhør, men selv om man maaske i nogle Tilfælde kunde have tænkt sig at bringe Grundlovens Bestemmelse i Anvendelse, var det i hvert Fald udelukket paa Grund af det overmaade store Tal af Personer, man i Løbet af ganske faa Timer, faa Dage maatte sikre sig.

I den Tid, der gik, indtil Politiet igen kunde begynde sin Virksomhed, den 13. Maj, blev der af Frihedsbevægelsens Styrker interneret i alt ca. 21 800 Personer. Man begyndte med det samme at gennemgaa deres Forhold, Grundlaget for Interneringen, og inden den 13. Maj, da Politiet paa ny traadte i Virksomhed, var man naaet til at løslade 7 000 af de internerede. Der er ogsaa sket Anholdelser efter den 13. Maj, Anholdelser, der er foretaget af Politiet, og de, der er anholdt efter denne Dato, er behandlet efter Lovgivningens Forskrift; de falder altsaa uden for Omraadet for dette Lovforslag og behandles efter Retsplejelovens Bestemmelser om Erstatning for uforskyldt Anholdelse og uforskyldt Fængsling.

Afviklingen af det store Antal internerede, som endnu sad under Modstandsbevægelsens Ansvar den 13. Maj, er som bekendt sket paa den Maade, at Undersøgelsen af de internerede Personers Forhold under Frihedsraadets Ledelse er ført igennem med Bistand af Politimænd, som ledede Undersøgelsen, og Undersøgelsen er ført igennem saaledes, at der allerede for nogen Tid siden ikke mere sad Personer internerede under Frihedsbevægelsen.

Naturligvis er en Mængde af de internerede løsladt, uden at der indtil nu er sket videre med dem, men det betyder ikke nødvendigvis, at de ogsaa har Krav paa Erstatning. De Bestemmelser, der indeholdes i det Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge, tager Sigte paa de Fejltagelser, der er sket, idet Personer, enten paa Grund af Navneforveksling, Navnelighed eller maaske paa Grund af urigtig Anmeldelse eller af